

The Power of Ministering to the One

By Elder Peter M. Johnson
Of the Seventy

Hatalom az egyéneknek nyújtott szolgálattételben

Peter M. Johnson elder
a Hetvenektől

October 2025 general conference

As we minister to the one, we invite the one to come unto Christ and to worship in the house of the Lord.

Sisters and brothers, thank you for your faithful devotion in coming unto Jesus Christ during these challenging times. You are wonderful; you are beautiful; you are each a child of God. It is my prayer that we will recognize the influence of the Holy Ghost as we become and help one another become truly devoted disciples of Jesus Christ and feel of His joy as we worship in the house of the Lord.

President Russell M. Nelson declared: “Now is the time for you and for me to prepare for the Second Coming of our Lord and Savior, Jesus the Christ. Now is the time for us to make our discipleship our highest priority. In a world filled with dizzying distractions, how can we do this?”

He provided the answer: “Regular worship in the temple will help us. In the house of the Lord, we focus on Jesus Christ. ... We come to know Him. ... Every sincere seeker of Jesus Christ will find Him in the temple.”

So how do we become and help one another become devoted disciples of Jesus Christ? We minister to the one. Ministering in the Savior’s way involves compassion, kindness, patience, and love without judgment. As we minister to the one, we invite the one to come unto Christ and to worship in the house of the Lord to receive of His redeeming power. In other words, we help one another become devoted disciples as we minister to the one in ways that lead to the house of the Lord.

Amikor szolgálattételt nyújtunk az egyéneknek, meghívjuk őket, hogy jöjjenek Krisztushoz és hódoljanak az Úr házában.

Nővérek és fivérek! Köszönöm a hithű odaadásotokat, amellyel Jézus Krisztushoz jöttök ezekben az emberpróbáló időkben. Csodálatosak és gyönyörűek vagytok, és mindegyikőtök Isten gyermeke. Azért imádkozom, hogy felismerjük a Szentlélek hatását, miközben Jézus Krisztus igazán odaadó tanítványaivá válunk és segítünk egymásnak is azzá válni, valamint érezzük az Ő örömét, amikor az Úr házában hódolunk.

Russell M. Nelson elnök kijelentette: „Most van itt az ideje, hogy ti is és én is felkészüljünk Urunk és Szabadítónk, Jézus, a Krisztus második eljövételére. Most van itt az ideje, hogy a tanítványságunkat tegyük a magunk részéről a legfontosabbá. Szédítően zavaró tényezőkkel teli világunkban hogyan tehetjük ezt meg?”

A választ is megadta erre a kérdésre: „A rendszeres templomi hódolat segíteni fog nekünk. Az Úr házában Jézus Krisztusra összpontosítunk. [...] Megismerjük Őt. [...] Jézus Krisztus minden őszinte keresője meg fogja találni Őt a templomban.”

Tehát miként válhatunk Jézus Krisztus odaadó tanítványaivá és segíthetünk egymásnak is azzá válni? Szolgálattételt nyújtunk az egyéneknek. A Szabadító módján nyújtott szolgálattétel magában foglalja az együttérzést, a kedvességet, a türelmet és az ítékezés nélküli szeretetet. Amikor szolgálattételt nyújtunk az egyéneknek, meghívjuk őket, hogy jöjjenek Krisztushoz, és hódoljanak az Úr házában, hogy elnyerjék az Ő megváltó hatalmát. Más szavakkal, segítünk egymásnak odaadó tanítványokká válni, amikor oly mó-

We learn from Jesus Christ the power of ministering to the one with love and without judgment. You remember the Samaritan woman at the well. This woman may have felt unimportant, alone, discouraged, and unseen. She may have felt she did not belong. Throughout her life she had five husbands, and the man whom she was living with was not her husband. Others may have imposed unrighteous judgment without knowing her life's circumstances. This may be one of the reasons she came to the well alone in the hottest part of the day. And yet, she was one of the first to whom Jesus Christ declared He was the Messiah. To Him, this woman was a daughter of God.

Jesus Christ taught that woman that through Him one can receive eternal life by partaking of the living water. He declared, "Whosoever drinketh of the water that I shall give ... shall never thirst; but the water that I shall give ... shall be ... a well of water springing up into everlasting life."

The woman of Samaria felt of the Savior's love and received a witness through the Spirit that He is the Messiah. After this witness, she returned to the city and invited others to come and see, and many believed Jesus was "indeed the Christ, the Saviour of the world." Christ ministered to the one with love; as a result, others became His devoted disciples.

We learn of the power of ministering to the one with compassion from Christ's Apostles Peter and John. You remember a certain man, lame from birth, lay daily at the gate of the temple asking for money. This man may have felt unimportant, alone, discouraged, and unseen. He may have felt he did not belong.

"Then Peter said, Silver and gold have I none; but such as I have [I] give [unto] thee: In the name of Jesus Christ of Nazareth rise up and walk."

Peter took the man by his right hand and lifted him up, and the man was made whole. Immediately following the miracle, the man entered into the temple with Peter and John, "walking, and leaping, and praising God." Peter and John ministered to the one in ways that led to the house of the Lord, and this man became Christ's devoted

dokonyújtunk szolgálattételt az egyéneknek, amelyek az Úr házába vezetnek.

Jézus Krisztustól tanulunk az egyéneknek nyújtott szeretetteljes és ítélkezésmentes szolgálattétel hatalmáról. Biztosan emlékeztek a szamaritánus asszonyra a kútnál. Ez a nő talán jelentéktelennek, magányosnak, csüggedtnek és láthatatlannak érezte magát. Talán úgy érezte, kívülálló. Az élete során öt férje volt, és a férfi, akivel együtt élt, nem volt a férje. Mások talán hamislelkűen ítélkeztek felette anélkül, hogy ismerték volna az életkörülményeit. Ez is lehetett az egyik oka annak, hogy egyedül ment a kúthoz a nap legmelegebb szakában. Mégis ő volt az egyik első ember, akinek Jézus Krisztus kijelentette, hogy Ő a Messiás. Az Ő számára ez az asszony Isten leánya volt.

Jézus Krisztus megtanította ennek a nőnek, hogy Ő általa örök életet nyerhetünk, ha iszunk az élővízből. Azt mondta: „Valaki pedig abból a vízből iszik, a melyet én adok néki, soha örökké meg nem szomjúhozik; hanem az a víz, a melyet én adok néki, örök életre buzgó víznek kútfeje lesz ő benne.”

A szamáriai asszony érezte a Szabadító szeretetét, és a Lélek által bizonyosságot nyert arról, hogy Ő a Messiás. Ezen bizonyosság után visszament a városba, meghívott másokat, hogy jöjjenek és lássanak, és sokan hittek abban, hogy „ez a világ idvezítője, a Krisztus”. Krisztus szeretetteljesen nyújtott szolgálattételt az egyéneknek, ennek eredményeként pedig mások az Ő odaadó tanítványaivá váltak.

Krisztus apostolaitól, Pétertől és Jánostól is tanulhatunk az egyének nyújtott könyörületes szolgálattétel hatalmáról. Talán emlékeztek egy bizonyos férfira, aki születése óta sánta volt, és a templom kapujánál fekvé mindennap alamizsnát kéregetett. Ez a férfi talán jelentéktelennek, magányosnak, csüggedtnek és láthatatlannak érezte magát. Talán úgy érezte, kívülálló.

„Péter pedig monda: Ezüstöm és aranyam nincsen nékem; hanem a mim van, azt adom néked: a Názáreti Jézus Krisztus nevében, kelj fel és járj!”

Péter megfogta a férfi jobb kezét, felemelte őt a földről, és a férfi meggyógyult. Rögtön a csodát követően a férfi Péterrel és Jánossal együtt belépett a templomba, „járáskor és szökdelve és dicsérve az Istent”. Péter és János oly módon nyújtott szolgálattételt az egyéneknek, amely az Úr házába vezetett, a férfi pedig Krisztus odaadó tanítványá-

disciple.

My friends, there have been moments in my life when I too have felt unimportant, alone, discouraged, and unseen. I have felt as if I did not belong. I was baptized and confirmed a member of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints when I was 19 years old. One year later, I accepted the call to serve as a full-time missionary, but there was much I had not yet learned about Church history.

Early in my missionary service, I learned that there was a period when those of Black African descent were not allowed to enjoy all of the blessings of worshipping in the house of the Lord. Learning this for the first time brought feelings of anger, confusion, doubt, and fear. These feelings were so intense that my ability to recognize the Holy Ghost was lost for a season.

Fortunately, I had a wonderful missionary companion, Kevin Vick, who ministered to me with love, patience, and kindness. Each night as he witnessed my feelings of doubt and uncertainty, he would simply say to the younger Elder Johnson, “I love you.” After about two weeks, I allowed myself to feel of Kevin’s love. I gained the courage to pray to Heavenly Father in the name of Jesus Christ. As I prayed, I was drawn to section 6 of the Doctrine and Covenants, verses 21–23, which states:

“Behold, I am Jesus Christ, the Son of God. ... I am the light which shineth in darkness. ...

“... Cast your mind upon the night that you cried unto me in your heart, that you might know concerning the truth of these things.

“Did I not speak peace to your mind concerning the matter? What greater witness can you have than from God?”

As I read, I remembered. I remembered the day that I had fasted and prayed to know that the Book of Mormon is the word of God and that Joseph Smith is the Prophet of the Restoration. I remembered covenants made in the house of the Lord that connect me to Jesus Christ in such a personal and intimate way. I felt of the Savior’s love, His mercy, and His assurance that The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints is His kingdom upon the earth and is necessary to prepare us for His Second Coming. Because

vá vált.

Barátaim! Voltak pillanatok az életemben, amikor én is jelentéktelennek, magányosnak, csüggedtnék és láthatatlannak éreztem magam. Úgy éreztem, kívülálló vagyok. Tizenkilenc éves voltam, amikor megkeresztelkedtem és Az Utolsó Napi Szentek Jézus Krisztus Egyháza tagjává konfirmáltak. Egy évvel később elfogadtam az elhívást, hogy teljes idejű misszionáriusként szolgáljak, de sok minden volt, amit ekkor még nem tudtam az egyház történetéről.

A missziós szolgálatom elején megtudtam, hogy volt egy időszak, amikor a fekete-afrikai származású ősökkel rendelkezőknek nem engedték, hogy az Úr házában való hódolatösszesáldását élvezzék. Amikor először hallottam erről, haragot, zavarodottságot, kétséget és félelmet éreztem. Ezek az érzések olyan erősek voltak, hogy a Szentlélek felismerésére való képességem egy időre elveszett.

Szerencsére volt egy nagyszerű misszionárius társam, Kevin Vick, aki szeretetteljesen, türelmesen és kedvesen nyújtott nekem szolgálattételt. Minden este, amikor látta rajtam a kételkedést és bizonytalanságot, egyszerűen annyit mondott a fiatalabb Johnson eldernek: „Szeretlek.” Nagyjából két héttel később nyitottá váltam Kevin szeretetére. Összeszedtem a bátorságot, hogy imádkozzak Mennyei Atyához Jézus Krisztus nevében. Miközben imádkoztam, a gondolataim a Tan és szövetségek 6. szakaszának 21–23. verseire terelődtek, amelyek így szólnak:

„Íme, én Jézus Krisztus vagyok, Isten Fia. [...] Én vagyok a világosság, amely fénylik a sötétségben...

[V]esd rá elmédet arra az éjszakára, amikor szívedben hozzám fohászkodtál, hogy tudhass ezen dolgok igaz voltáról.

Nem szóltam-e békét elmédhez a dolgot illetően? Mily nagyobb bizonyítékot kaphatsz, mint Istentől valót?”

Olvasás közben eszembe jutott valami. Eszembe jutott a nap, amikor böjtöltem és imádkoztam azért, hogy megtudjam, a Mormon könyve Isten szava-e, illetve hogy Joseph Smith a visszaállítás prófétája-e. Eszembe jutottak az Úr házában kötött szövetségeim, amelyek oly személyes és bensőséges módon kapcsolnak engem Jézus Krisztushoz. Éreztem a Szabadító szeretetét és irgalmát, valamint hogy Ő biztosít engem arról, miszerint Az Utolsó Napi Szentek Jézus Krisztus Egyháza az Ő királysága a földön,

I remembered, I again was able to recognize the Holy Ghost and to understand more fully that Jesus is the Christ and I am His disciple.

At times we will have unanswered questions and feelings of being unimportant, discouraged, alone, and unseen. However, my friends, we must press forward with faith in Jesus Christ and remember His words:

“Let not your heart be troubled.”

“In the world ye shall have tribulation: but be of good cheer; I have overcome the world.”

I am a witness to this reality and of the Savior’s promised blessing.

So what can we do to ensure our ministering to the one in the Savior’s way is most effective? Living the doctrine of Christ will help us. “Living the doctrine of Christ,” as President Nelson described, “can produce the most powerful virtuous cycle, creating spiritual momentum in our lives.

“As we strive to live the higher laws of Jesus Christ, ... the Savior lifts us above the pull of this fallen world by blessing us with greater charity, humility, generosity, kindness, self-discipline, peace, and rest.”

“[This spiritual] momentum produced by living the doctrine of Christ,” Elder Dale G. Renlund explains, “not only powers the transformation of our divine nature into our eternal destiny but also motivates us to help [to minister to] others in appropriate ways.” Elder Renlund reminds us that “the Savior’s job is to heal [to make us whole]. Our job is to love—to love and minister in such a way that others are drawn to Jesus Christ.”

Our ability to live the doctrine of Christ will be enhanced by daily studying the Book of Mormon and weekly partaking of the sacrament. President Nelson declared that the Book of Mormon “teaches the doctrine of Christ ... [and] provides the fullest and [clearest] understanding of the Atonement of Jesus Christ to be found anywhere.” I love this book. And prayerfully partaking of the sacrament each week will increase our understanding of the Atonement of Jesus Christ and provide spiritual renewal, comfort, and the power of godliness in our lives. Remem-

és szükséges ahhoz, hogy felkészítsen minket az Ő második eljövetelére. Mivel emlékeztem, képes voltam újra felismerni a Szentlelket és teljesebben megérteni, hogy Jézus a Krisztus, és én az Ő tanítványa vagyok.

Időnként lesznek megválaszolatlan kérdéseink, és jelentéktelennek, magányosnak, csüggedtnek és láthatatlannak fogjuk érezni magunkat. De barátaim, Jézus Krisztusba vetett hittel kell törekednünk előre, és emlékeznünk kell a szavaira:

„Ne nyugtalankodjék a ti szívetek”.

„E világon nyomorúságtok lesz; de bízattok: én [le]győztem a világot.”

Tanúja vagyok ennek a valóságnak és a Szabadító megígért áldásainak.

Tehát mit tehetünk azért, hogy a Szabadító módján nyújtott szolgálattételünk az egyéneknek bizonyosan a lehető legeredményesebb legyen? Segíteni fog nekünk az, ha Krisztus tana szerint élünk. Ha Krisztus tana szerint élünk, az – Nelson elnök szavaival – „egy rendkívül erőteljes erényes körforgást idézhet elő, amely lelki lendületet hoz létre az életünkben.

Miközben igyekszünk Jézus Krisztus magasabb törvényei szerint élni, ... a Szabadítófelelősségünk e bukott világ vonzása fölé azáltal, hogy fokozottabb jószívűséggel, alázattal, nagylelkűséggel, kedvességgel, önuralommal, békeséggel és megnyugvással áld meg minket.”

Ahogy Renlund elder mondta: „A Krisztus tana szerinti lelki lendülete nem csupán az isteni természetünket alakítja át örök rendeltetésünké, hanem mások megfelelő módon történő segítségére [a nekik való szolgálattétel nyújtására] is ösztönöz minket.” Renlund elder emlékeztet bennünket arra, miszerint „a gyógyítás a Szabadító feladata [hogy teljessé tegyen minket]. A mi feladatunk a szeretet – az oly módon történő szeretet és szolgálattétel, amely Jézus Krisztushoz vonz másokat.”

Az arra való képességünket, hogy Krisztus tana szerint éljünk, növelni fogja a Mormon könyve mindennapos tanulmányozása és a heti szintű úrvacsoravétel. Nelson elnök kijelentette, hogy a Mormon könyve „Krisztus tanát tanítja... [és] a rendelkezésre álló legteljesebb és [legvilágosabb] ismereteket [adja] Jézus Krisztus engeszteléséről”. Nagyon szeretem ezt a könyvet! Amint minden egyes héten imádságosan részeseülünk az úrvacsorából, gyarapodni fog a Jézus Krisztus engeszteléséről való tudásunk, és lelki megújulást, vigaszt és az isteniség hatalmát fogja

ber, “in the ordinances [of the priesthood], the power of godliness is manifest,” and this power, which comes from Jesus Christ, strengthens our desire and our ability to minister to the one.

My study of the Book of Mormon and partaking of the sacrament minimizes feelings of discouragement, escalates my determination to minister to the one in the Savior’s way, and helps make discipleship my highest priority.

My friends, I promise that as we live the doctrine of Christ and minister to the one in ways that lead to the house of the Lord, we will press forward with faith in Jesus Christ even amid unanswered questions and feelings of being unimportant, alone, discouraged, and unseen. We will invite the one to come unto Jesus Christ and to worship in the house of the Lord to receive of His redeeming power and love. In the house of the Lord, we will “feel [the Savior’s] mercy. [We] will find answers to [our] most vexing questions. [And we] will better comprehend the joy of His gospel.” In the name of Jesus Christ, amen.

biztosítani az életünkben. Emlékezzetek: „[a papság] szertartásaiban megnyilvánul az isteniség hatalma”, és ez a hatalom, amely Jézus Krisztustól jön, megerősíti az arra irányuló vágyunkat és képességünket, hogy szolgálattételt nyújtsunk az egyes egyéneknek.

A Mormon könyve tanulmányozása és az úrvacsoravétel a minimálisra csökkenti a csüggedésemet, növelik az eltökéltségemet azzal kapcsolatban, hogy a Szabadító módján nyújtsak szolgálattételt az egyes egyéneknek, és segítenek az első helyre rangsorolnom a tanítványságomat.

Barátaim! Megígérem nektek, hogy amikor Krisztus tana szerint élünk és oly módokon nyújtunk szolgálattételt az egyes egyéneknek, amelyek az Úr házába vezetnek, akkor Jézus Krisztusba vetett hittel fogunk előretörekedni még a megválaszolatlan kérdések és a jelentéktelenség, magány, csüggedés és láthatatlanság érzései közepette is. Meg fogjuk hívni az egyéneket, hogy jöjjenek Jézus Krisztushoz és hódoljanak az Úr házában, hogy részesüljenek az Ő megváltó hatalmában és szeretetében. Az Úr házában „érezni fogj[uk] a Szabadító irgalmát. Választ talál[unk] majd a legnyugtalanítóbb kérdéseinkre]. Jobban felfogj[uk] majd az Ő evangéliumának az örömet.” Jézus Krisztus nevében, ámen.